

Ontwerp van decreet betreffende de opleidingscheques voor werknemers, de invoering van een registratieverplichting voor sportmakelaars en tot wijziging van diverse andere bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

1. Samenvatting

De bevoegdheden van het beleidsdomein Werk en Sociale Economie werden via de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de zesde staatshervorming, aanzienlijk uitgebreid.

Binnen dit beleidsdomein heeft dit aanleiding gegeven tot een herverdeling van de opdrachten tussen het Departement Werk en Sociale Economie (DWSE), VDAB en Syntra Vlaanderen. De opdrachten die gepaard gaan met het betalen van vergoedingen aan werknemers en werkgevers worden toegewezen aan het Departement Werk en Sociale economie.

Dit ontwerp van decreet machtigt de Vlaamse Regering om het opleidingschequestelsel dat voorziet in toekenning van een financiële tegemoetkoming (cheque) voor werknemers die een opleiding volgen die gericht is op hun inschakeling op de arbeidsmarkt, van VDAB naar DWSE over te hevelen. Daarnaast zorgde voormelde staatshervorming ervoor dat de gewesten bevoegd werden voor de terugbetaling van outplacementkosten aan bedrijven in herstructurering. Als gevolg hiervan wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om deze bevoegdheid uit te werken en legt de uitvoering ervan bij de VDAB.

In het VDAB-decreet wordt er eveneens een wijziging voorgesteld om elektronische communicatie die rechtsgevolgen met zich meedraagt mogelijk te maken via 'Mijn Loopbaan'. Er is op dit moment reeds een uitgebreide rechtsbasis voor zowel Mijn Loopbaan als voor elektronische communicatie in algemene zin, maar dit artikel zal verduidelijking brengen bij het hanteren van Mijn Loopbaan als volwaardig communicatiekanaal.

Het ontwerp van decreet voert ook volgende wijzigingen door voor het beleidsdomein Werk en Sociale Economie, met name:

1° De invoering van een registratieverplichting voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling door sportmakelaars.

2° In de verschillende regelgevende teksten wordt de naam van de sociale inspectiediensten gewijzigd en wordt het toezichtskader in functie van de gewijzigde wetgeving geactualiseerd.

3° Een aantal verschillen tussen het decreet Sociaalrechtelijk toezicht en het federaal Sociaal Strafwetboek worden weggewerkt teneinde procedurefouten te vermijden. Daarnaast wordt de procedure tot oplegging van de administratieve geldboete efficiënter gemaakt.

4° De omzetting van het Verdrag betreffende maritieme arbeid 2006, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vierennegentigste zitting in Genève op 23 februari 2006, en de omzetting van artikel 20, derde lid, a) van de Richtlijn 2017/159 van de Raad van 19 december 2016 tot uitvoering van de op 21 mei 2012 door het Algemeen Comité van de landbouwcoöperaties van de Europese Unie (COGECA), de Europese Federatie van vervoerswerknemers (ETF) en de Vereniging van de nationale organisaties van visserijondernemingen in de Europese Unie (Europêche) gesloten Overeenkomst betreffende de uitvoering van het Verdrag betreffende werk in de visserijsector van de Internationale Arbeidsorganisatie uit 2007, in de Vlaamse regelgeving inzake private arbeidsbemiddeling.

2. Situering

1° De bevoegdheden van het beleidsdomein Werk en Sociale Economie werden via de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de zesde staatshervorming, aanzienlijk uitgebreid. Binnen dit beleidsdomein heeft dit aanleiding gegeven tot een herverdeling van de opdrachten tussen het Departement Werk en Sociale Economie (DWSE), VDAB en SYNTRA Vlaanderen. De opdrachten die gepaard gaan met het betalen van vergoedingen aan werknemers en werkgevers, zoals de Vlaamse Ondersteuningspremie, de transitiepremie ... worden toegewezen aan het Departement Werk en Sociale economie. Als gevolg van deze afspraak wordt o.a. het beheer van de opleidingscheques overgeheveld van VDAB naar DWSE. Dit betekent dat de drie maatregelen (Vlaams opleidingsverlof, Vlaams opleidingskrediet en opleidingscheques) door dezelfde organisatie beheerd worden. Deze overheveling wordt gerealiseerd samen met de inhoudelijke bijsturingen aan de opleidingscheques.

Daarnaast zorgde voormelde staatshervorming ervoor dat de gewesten bevoegd werden voor de terugbetaling van outplacementkosten aan bedrijven in herstructurering. Als gevolg hiervan wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om deze bevoegdheid uit te werken en legt de uitvoering ervan bij de VDAB. In het VDAB-decreet wordt er eveneens een wijziging voorgesteld om elektronische communicatie die rechtsgevolgen met zich meedraagt mogelijk te maken via 'Mijn Loopbaan'. Er is op dit moment reeds een uitgebreide rechtsbasis voor zowel Mijn Loopbaan als voor elektronische communicatie in algemene zin, maar dit artikel zal verduidelijking brengen bij het hanteren van Mijn Loopbaan als volwaardig communicatiekanaal.

2° Ingevolge de interne reorganisatie van het departement Werk en Sociale Economie wordt de huidige naam "Toezicht en Handhaving" van de sociale inspectiediensten gewijzigd in "Vlaamse Sociale Inspectie". Daarnaast worden de bevoegdheden van de sociaalrechtelijke inspecteurs in functie van de gewijzigde wetgeving geactualiseerd.

3° Enkele bestaande verschillen tussen het decreet Sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004 en het federale Sociaal Strafwetboek worden weggewerkt teneinde procedurefouten te vermijden. Economische migratie is sinds de 6de staatshervorming een bevoegdheid van de gewesten maar het betreft, net zoals voorheen, een gedeelde controlebevoegdheid. Zowel de Vlaamse sociale inspectie als verschillende federale inspectie- en politiediensten houden toezicht op de naleving van de Vlaamse regelgeving. Voor de aanwending van hun bevoegdheden zijn alle diensten verplicht een beroep te doen op het decreet Sociaalrechtelijk toezicht. Omgekeerd, voor het luik met betrekking tot de tewerkstelling van buitenlandse werknemers dat een federale bevoegdheid is gebleven, moeten alle bevoegde inspectie- en politiediensten, inclusief de Vlaamse sociale inspectie, een beroep doen op het Sociaal Strafwetboek voor het toezicht. Naargelang het een Vlaamse of federale inbreuk betreft, moeten ook het openbaar ministerie in het kader van strafvervolging en de federale en Vlaamse cel administratieve geldboeten voor het opleggen van een administratieve sanctie gebruik maken van het decreet Sociaalrechtelijk toezicht respectievelijk het Sociaal Strafwetboek. Alle betrokken diensten hebben er dus belang bij dat het decreet Sociaalrechtelijk toezicht en het Sociaal Strafwetboek zo goed mogelijk op elkaar zijn afgestemd. Daarnaast wordt de procedure tot oplegging van de administratieve geldboete efficiënter gemaakt en afgestemd op de actuele praktijk.

4° Wijzigingen in het decreet private arbeidsbemiddeling

a) Omzetting van de bepalingen betreffende private arbeidsbemiddeling in het Verdrag maritieme arbeid 2006

Het betreft hier de omzetting van het Verdrag maritieme arbeid 2006 in de Vlaamse regelgeving private arbeidsbemiddeling.

Voorschrift 1.4, norm A1.4, punten 1, 2, 3, 5 en 7 en norm A5.3 van voornoemd verdrag handelen over private arbeidsbemiddeling. Het belangrijkste doel van deze bepalingen is het waarborgen dat zeevarenden toegang hebben tot een doeltreffend en goed gereguleerd aanwervings- en arbeidsbemiddelingsstelsel.

Artikel 5, 6° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling refereert momenteel nog naar Verdrag nr. 9 op de arbeidsbemiddeling van de zeelieden, aangenomen op 10 juli 1920 door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie, en goedgekeurd bij de wet van 6 september 1924. Artikel X Verdrag maritieme arbeid 2006 bepaalt dat dit verdrag het Verdrag nr. 9 op de arbeidsbemiddeling van de zeelieden herzielt. Door artikel 5, 6° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling te actualiseren en de verwijzing naar Verdrag nr. 9 op de arbeidsbemiddeling van de zeelieden te vervangen door een verwijzing naar het Verdrag maritieme arbeid 2006, behoren de bepalingen van het Verdrag Maritieme arbeid 2006 tot de algemene voorwaarden waaraan een bureau dat diensten van private arbeidsbemiddeling verricht moet voldoen.

b) Omzetting van artikel 20, derde lid, a) van Richtlijn 2017/159

Het voorliggend ontwerp van decreet voorziet een gedeeltelijke omzetting van Richtlijn 2017/159 van de Raad van 19 december 2016 tot uitvoering van de op 21 mei 2012 door het Algemeen Comité van de landbouwcoöperaties van de Europese Unie (COGECA), de Europese Federatie van vervoerswerknemers (ETF) en de Vereniging van de nationale organisaties van visserijondernemingen in de Europese Unie (Europêche) gesloten Overeenkomst betreffende de uitvoering van het Verdrag betreffende werk in de visserijsector van de Internationale Arbeidsorganisatie uit 2007. Deze richtlijn is op 31 januari 2017 gepubliceerd in het Europees Publicatieblad en dient tegen 15 november 2019 omgezet te worden in nationale regelgeving. Het doel van deze Richtlijn is om vissers een hoger niveau van bescherming te bieden op een geharmoniseerde wijze.

Artikel 20 van deze Richtlijn handelt over private arbeidsbemiddeling. Om in overeenstemming te zijn met de voorwaarden zoals bepaald in deze Richtlijn is het nodig dat de Vlaamse Regelgeving private arbeidsbemiddeling hieraan wordt aangepast.

Artikel 20, derde lid, b) van de Richtlijn bepaalt dat de lidstaten eisen dat de vergoedingen of andere kosten voor particuliere arbeidsmarkt bureaus direct noch indirect, geheel noch gedeeltelijk op de vissers worden verhaald.

Dit verbod is reeds voorzien in de Vlaamse regelgeving private arbeidsbemiddeling, aangezien artikel 5, punt 9 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling bepaalt dat het bureau onder geen beding enige vergoeding vraagt of ontvangt van de werknemer.

Artikel 20, derde lid, a) van Richtlijn 2017/159 bepaalt dat de lidstaten particuliere arbeidsmarkt bureaus verbieden gebruik te maken van middelen, mechanismen of lijsten om vissers te verhinderen werk te vinden. Deze voorwaarde wordt momenteel niet voorzien in de Vlaamse regelgeving private arbeidsbemiddeling. De Vlaamse regelgeving inzake private arbeidsbemiddeling dient aldus te worden aangepast om tegemoet te komen aan de doelstellingen van de Richtlijn.

- c) De invoering van een registratieverplichting voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling door sportmakelaars

De recente ontwikkelingen in de voetbalsport hebben aangetoond dat er nood is om de bestaande reglementering omtrent sportmakelaars te versterken. Om deze reden wordt het kader omtrent de bemiddelingsactiviteiten van sportbeoefenaars opgenomen in het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling aangepast. Dit is noodzakelijk om de bemiddelingsactiviteiten van de sportmakelaar te structureren en aan toezicht te onderwerpen.

Het doel van deze regelgeving is tweeledig: enerzijds de transparantie op de markt voor sportmakelaars te verhogen teneinde fraude tegen te gaan, en anderzijds het waarborgen van een betere bescherming van de rechten van betaalde sportbeoefenaars.

Om deze doelstellingen te bereiken is het van belang om een zicht te hebben op de activiteiten van sportmakelaars. Niet enkel omwille van de transparantie van de markt in Vlaanderen, maar ook omdat het toezicht op de naleving van de arbeidswetgeving in de ruime zin veronderstelt dat men weet welke sportmakelaars actief zijn op de Vlaamse arbeidsmarkt. Om deze redenen worden

sportmakelaars – ongeacht of ze zich hier vestigen of niet – verplicht om zich voorafgaand te registreren bij het Departement Werk en Sociale Economie als ze activiteiten uitoefenen in het Vlaamse gewest.

Deze verplichting draagt bij tot een betere bescherming van de rechten van de betaalde sportbeoefenaar die beroep doet op de diensten van een sportmakelaar. In het kaderdecreet worden enkel de basisprincipes opgenomen, zodat er voldoende ruimte wordt gelaten voor de evoluties op de arbeidsmarkt. De concrete uitwerking van deze principes zal gebeuren in het Besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2010 tot uitvoering van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling.

Aangezien de voorwaarden tot registratie als sportmakelaar verschillen van de voorwaarden tot registratie als private arbeidsbemiddelingsbureau in het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en er in de Duitstalige Gemeenschap geen registratieverplichting geldt, werd niet voorzien in een gelijkwaardigheids- en wederkerigheidsbeginsel tussen de gewestelijke regelingen in België.

Dienstenrichtlijn

De private arbeidsbemiddeling voor betaalde sportbeoefenaars of voor rekening van werkgevers met het oog op het afsluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars valt als dienst onder het toepassingsgebied van de Dienstenrichtlijn¹.

Bijgevolg zullen de eisen voor het verrichten van deze diensten overeenkomstig artikel 16 van de Dienstenrichtlijn moeten worden gerechtvaardigd op basis van openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid of bescherming van het leefmilieu. De eisen dienen tevens overeenkomstig artikel 15 van de Dienstenrichtlijn getoetst te worden aan de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid.

Overweging 40 van de Dienstenrichtlijn bepaalt dat het begrip dwingende redenen van algemeen belang ten minste de gronden omvat van onder andere de bescherming van werknemers, met inbegrip van de sociale bescherming van werknemers, en de voorkoming van fraude.

De registratieverplichting voor sportmakelaars en de daar bijkomende voorwaarden hebben tot doel om een betere bescherming van de rechten van de sportbeoefenaars te waarborgen en de transparantie in de sector te verhogen teneinde fraude tegen te kunnen gaan. Deze maatregelen zijn noodzakelijk om de controle op deze beginselen te waarborgen. Daartoe is het immers van belang om

1 Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt.

een zicht te hebben op de activiteiten van sportmakelaars en te weten welke sportmakelaars actief zijn op de Vlaamse arbeidsmarkt. Gelet op de recente ontwikkelingen in de voetbalsport is duidelijk gebleken dat de bestaande reglementering onvoldoende is om deze beginselen te waarborgen.

Het betreft hier een loutere registratie als sportmakelaar, geen autorisatie. De sportmakelaar dient enkel de gegevens op te leveren die noodzakelijk zijn om te weten wie er actief is in het Vlaamse Gewest. De registratie geldt voor onbepaalde duur en verloopt automatisch. De administratie neemt dus geen beslissing omtrent de registratie en controleert niet a priori of de sportmakelaar aan de vooropgestelde voorwaarden voldoet. A posteriori zal er controle op de voorwaarden en de bepalingen van het decreet plaatsvinden. Indien er dan inbreuken worden vastgesteld, kan de minister – na advies van een adviesorgaan en de betrokkene te hebben gehoord – beslissen om de registratie te schorsen of in te trekken. De maatregel voldoet dus aan de noodzakelijkheids- en evenredigheidsvereiste van de Europese Dienstenrichtlijn.

Bovendien heeft het Hof van Justitie zich in het kader van de grensoverschrijdende detachering van werknemers (toepassing van de detacheringsrichtlijn 96/71/EG)² reeds een aantal malen uitgesproken over de invoering van een meldingsplicht. In dat kader heeft het Hof gesteld dat de verplichting voor een in een andere lidstaat gevestigde dienstverrichter om de plaatselijke autoriteiten vooraf in kennis te stellen van de aanwezigheid van een of meer ter beschikking gestelde werknemers, de vermoedelijke duur van die aanwezigheid en de dienst of diensten die de terbeschikkingstelling nodig maakt of maken, als maatregel aanvaardbaar is. Het uitgangspunt hierbij is dat zij de plaatselijke autoriteiten in staat moet stellen de naleving te controleren van de sociale reglementering tijdens de periode van terbeschikkingstelling, en daarbij rekening te houden met de verplichtingen waaraan die onderneming reeds moet voldoen krachtens de sociaalrechtelijke regels van de lidstaat van herkomst.³

Aan de registratie wordt de voorwaarde gekoppeld om een waarborg van vijftienduizend euro te storten. Overeenkomstig artikel 23, lid 1, Dienstenrichtlijn kunnen de lidstaten er zorg voor dragen dat dienstverrichters wie diensten een rechtstreeks, bijzonder risico behelzen voor de financiële veiligheid van de afnemer, een met de aard en omvang van het risico overeenstemmende beroepsaansprakelijkheidsverzekering afsluiten, dan wel een gelijkwaardige of met betrekking tot het doel in wezen vergelijkbare waarborg of soortgelijke voorziening bieden.

² Richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten.

³ Commissie t/Groothertogdom Luxemburg, C-445/03, van 21 oktober 2004; H.v.J., Commissie t/Bondsrepubliek Duitsland, C-244/04, van 19 januari 2006; Commissie t/Koninkrijk België, C-219/08, van 1 oktober 2009.

De diensten van de sportmakelaar kunnen een risico inhouden voor de financiële veiligheid van de sportbeoefenaar. De verplichting tot het storten van een waarborg draagt bij tot een hogere bescherming van de rechten van de sportbeoefenaar doordat de kredietwaardigheid, bekwaamheid en betrouwbaarheid van de sportmakelaar worden verzekerd. Op deze manier wordt de sportbeoefenaar beter beschermd tegen mogelijke misbruiken door sportmakelaars en is er een waarborg in geval van mogelijke wanbetalingen bij boetes die aan de sportmakelaars kunnen worden opgelegd. Gelet op artikel 23, lid 2, van de Dienstenrichtlijn wordt voorzien in de gelijkwaardigheid van de waarborg die werd volstort in een andere lidstaat en die, met betrekking tot het doel en de dekking die hij biedt wat het verzekerde risico, de verzekerde som, de maximale waarborg en de mogelijke uitzonderingen van de dekking betreft, in wezen vergelijkbaar is.

Om bovenstaande redenen zijn de registratieverplichting en de bijkomende voorwaarden voor sportmakelaars voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling voor betaalde sportbeoefenaars of voor rekening van werkgevers met het oog op het afsluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars gerechtvaardigd om dwingende redenen van algemeen belang en in overeenstemming met de bepalingen van de Europese Dienstenrichtlijn.

Om geen discrepantie te doen ontstaan tussen de sportmakelaars die hier gevestigd zijn en de sportmakelaars die dezelfde diensten aanbieden door middel van het vrij verkeer van diensten, worden de verplichtingen ingevoerd voor alle sportmakelaars die diensten van private arbeidsbemiddeling verrichten in het Vlaams Gewest.

Op 21 december 2018 werd de Europese Commissie via een IMI-aangifte⁴ in kennis gesteld van de ontworpen regelgeving die de registratieverplichting voor sportmakelaars invoert.

3. Advies van de strategische adviesraden en van de Raad van State

Advies van de SERV van 17 december 2018

De SERV verleende haar advies op 17 december 2018, met volgende opmerkingen:

1. De sociale partners vragen dat alle redenen om een registratie te schorsen ook redenen zouden zijn om een registratie te weigeren.

⁴ Aangifte bij het Informatiesysteem voor de Interne Markt.

In het voorontwerp van decreet worden twee gronden tot schorsing of intrekking van de registratie voorzien:

“1° de sportmakelaar de bepalingen van dit decreet of zijn uitvoeringsbesluiten niet naleeft;

2° de sportmakelaar een onherroepelijke veroordeling heeft opgelopen wegens valsheid in geschrifte of wegens misdaden en wanbedrijven, als vermeld in titel VII en IX van het Strafwetboek of een gelijkaardige wetgeving in de lidstaat van vestiging, alsmede wegens de inbreuken, vermeld in artikel 24 van dit decreet.”

Er dient te worden opgemerkt dat het hier de invoering van een registratieplicht voor sportmakelaars betreft, en geen erkenningsplicht zoals voor uitzendbureaus. De minister neemt geen beslissing over de registratie als sportmakelaar. De sportmakelaar dient zich louter te registreren via een aanvraagformulier dat door de administratie ter beschikking wordt gesteld. Om deze redenen wordt dan ook niet ingegaan op deze bemerkingen van de SERV.

2. Verder uit de SERV haar bedenkingen omtrent de bevoegdheid van de adviescommissie voor uitzendactiviteiten en arbeidsbemiddeling voor betaalde sportbeoefenaars voor de schorsing en intrekking van de registratie van sportmakelaars. De huidige adviescommissie heeft vandaag geen enkele affiniteit met sportmakelaars en de leden hebben hierover geen enkele expertise. Bijkomend zal in tegenstelling tot uitzendactiviteiten, de commissie enkel bevoegd worden voor intrekking en schorsing zonder zelf betrokken te worden bij de beslissing tot toekenning van de registratie.

Gelet op deze bedenkingen van de SERV werd een wijziging aangebracht in artikel 20 van het voorliggend voorontwerp van decreet, met name in de bepaling omtrent de samenstelling van de adviescommissie. Aan het nieuw artikel 20/12 §2 wordt een punt 5° toegevoegd dat bepaalt dat een vertegenwoordiger van het Agentschap Sport Vlaanderen in de adviescommissie zal zetelen.

Daarnaast werd reeds voorzien in de mogelijkheid voor de adviescommissie om zich te laten bijstaan door een onafhankelijke deskundige op het gebied van de regelgeving omtrent sportmakelaars.

3. Verder vragen de sociale partners een gemeenschappelijk aanvraag- en betaalportaal voor opleidingscheques. Dit transparante, klantgerichte en doelgerichte portaal moet bereikbaar zijn vanuit de verschillende (digitale) instrumenten van de Vlaamse Overheid.

In september 2019 zal dit in eerste instantie gebeuren een link die gelegd wordt naar Mijn Loopbaan waar VDAB nog één jaar verder de aanvragen opleidingscheques beheert. Vanaf september 2020 maken de digitale opleidingscheques integraal deel uit van het digitaal platform opleidingsincentives.

4. Gelet op het advies van de SERV om de definitie van visser uit het verdrag betreffende werk in de visserijsector van de Internationale Arbeidsorganisatie uit 2007 dat werd omgezet in de Richtlijn 2017/159 van de Raad van 19 december 2016 in het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling op te nemen, werd deze definitie aan het voorontwerp van decreet toegevoegd.

5. Op vraag van het advies van de SERV werd het opschrift van het voorontwerp van decreet aangepast.

Advies van de SARC van 14 december 2018

De SARC erkent in haar advies van de noodzaak tot het versterken van de bestaande reglementering omtrent sportmakelaars en adviseert dan ook positief bij de wijzigingen van voorliggend voorontwerp van decreet.

De SARC heeft volgende bemerkingen:

1. In haar advies van 14 december 2018 adviseert de SARC dat er overleg komt in het kader van een opleidingsverplichting als voorwaarde voor de registratie als sportmakelaar in Vlaanderen.

De concrete vereisten inzake opleiding en kennis van de sportmakelaar dienen op het niveau van de sector te worden geregeld. Op die manier kan de sector zelf de voorwaarden bepalen die zij noodzakelijk acht om de integriteit en bekwaamheid van sportmakelaars te waarborgen.

De Vlaamse Regering kan in het uitvoeringbesluit de voorwaarden inzake professionele deskundigheid bepalen waaraan sportmakelaars dienen te voldoen om zich te registreren.

2. Verder stelt de SARC in haar advies voor om te benadrukken dat de sportorganisaties niet verplicht zijn tot het beschikken over een licentie of registratie voor sportmakelaars.

Op vraag van de SARC wordt dit verduidelijkt in artikel 20/1.

3. Zowel de SERV als de SARC wijzen erop dat de brede problematiek rond de sportmakelaars gezien het internationale kader ook op het niveau van de Europese Unie moet worden opgenomen. Er is een afdoend Europees regelgevend kader nodig om de vooropgestelde doelstellingen te bereiken.

Een harmonisatie van de regelgeving met betrekking tot de activiteiten van sportmakelaars op Europees niveau kan hiertoe een oplossing bieden. Om deze reden is het dan ook de doelstelling om deze problematiek verder op Europees

niveau aan te kaarten en samen te kijken welke maatregelen er kunnen worden genomen.

Advies van de Raad van State van 1 februari 2019

De Raad van State verleende haar advies (65.101/1) op 1 februari 2019, met volgende opmerkingen:

1. De Raad van State geeft aan dat het de aanbeveling verdient om te verduidelijken welke hoofdstukken/bepalingen van het voorontwerp een gewest-dan wel een gemeenschapsaangelegenheid regelt.

De verschillende hoofdstukken betreffen een gewestaangelegenheid met uitzondering van hoofdstuk 2 dat een gemeenschapsaangelegenheid betreft.

2. Verder vraagt de Raad van State in het voorontwerp te verduidelijken dat het toepassingsgebied van het stelsel van opleidingscheques bestaat uit werknemers die reeds effectief een betrekking hebben, en dat onder "inschakeling op de arbeidsmarkt" dan ook moet worden verstaan "het reeds ingeschakeld zijn en het op duurzame wijze blijven".

Gelet op deze bedenking werd artikel 2 dan ook licht aangepast als volgt:
"De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om een stelsel op te richten dat voorziet in de toekenning van opleidingscheques aan werknemers om opleidingen te volgen die gericht zijn op de levenslange en duurzame inschakeling op de arbeidsmarkt."

3. In het ontworpen artikel 2, §1, eerste lid, 60° van het decreet 'houdende sociaalrechtelijk toezicht' dient te worden naar het juiste opschrift van het voorliggende ontwerpdecreet.

In het ontwerpdecreet werd dit in deze zin dan ook aangepast.

4. De Raad van State merkt een materiele vergissing op, meer bepaald in de ontworpen onderdelen 21° en 23° van artikel 13, §2 van het decreet van 30 april 2004.

Deze materiële vergissingen in de artikelen 12 en 22 van het ontwerp van decreet werden rechtgezet.

5. Verder stelt de Raad van State voor om in het ontworpen artikel 13, §2, 23° van het decreet van 30 april 2004 te expliciteren dat de beoogde feiten "wetens en willens" gepleegd zijn zodat een werkgever die te goeder trouw een beroep doet op een sportmakelaar niet kan gesanctioneerd worden.

Gelet op de aanbeveling van de Raad van State om te expliciteren dat de beoogde feiten in het ontworpen artikel 13, § 2, 23°, van het decreet van 30 april 2004 "weten en willens" gepleegd zijn, werd het betrokken artikel in die zin aangepast.

6. De Raad van State merkt op dat in het ontworpen artikel 17, §2, tweede lid, 3° van het decreet van 30 april 2004 aan het einde verwezen moet worden naar "punt 1°" (niet: "punt a").

Dit werd in dit ontworpen artikel dan ook aangepast.

7. De Raad van State stelt vast dat het in het ontworpen artikel 17, §2, derde lid, van het decreet van 30 april 2004 niet duidelijk is welke de gevolgen zijn van de "tweede uitnodiging" die "ter informatie" kan worden verstuurd en vraagt hieromtrent verduidelijking.

De tekst van artikel 17 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht werd aangepast aan de hierboven vermelde opmerking van de Raad van State:

In artikel 17, §2, derde lid, worden de gevolgen van het sturen van een tweede uitnodigingsbrief verduidelijkt. In voorkomend geval kan de termijn om verweermiddelen in te dienen of inzage te verkrijgen in het dossier eenmalig met dertig dagen verlengd worden.

Daarnaast worden enkele taalkundige aanpassingen doorgevoerd ter verbetering van de leesbaarheid (artikel 17, §2, eerste lid).

De aanduiding doorheen artikel 17 van "het opleidingscentrum, de werkgever en, in voorkomend geval, de gebruiker" wordt in meer algemene bewoordingen vervangen door "de overtreder". Dit verhoogt de leesbaarheid en maakt de bepaling mede van toepassing op nieuwe inbreuken die ruimer van toepassing zijn op "iedere persoon" of op "het bureau" (bv. nieuwe inbreuken ingevoegd door artikel 12 van dit ontwerpdecreet in artikel 13, §2, 20°, 21° en 22° van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht). Het artikel 13 van het ontwerpdecreet wordt daartoe uitgebreid met een punt 3° en 4°.

8. De Raad van State wijst in haar advies op artikel 10, lid 3, van de Dienstenrichtlijn, dat bepaalt dat de vergunningsvoorwaarden voor een nieuwe vestiging gelijkwaardige, of gezien hun doel in wezen vergelijkbare, eisen en controles waaraan de dienstverrichter al in een andere of dezelfde lidstaat onderworpen is, niet mogen overlappen. De Raad van State stelt dat de ontworpen regeling tot invoering van een registratieverplichting voor sportmakelaars in het licht van deze bepaling aan bijkomend onderzoek moet worden onderworpen.

Er dient te worden opgemerkt dat het hier een loutere registratieplicht betreft, geen vergunningsplicht. De sportmakelaar dient enkel de gegevens op te leveren die noodzakelijk zijn om te weten welke sportmakelaars er actief zijn in het

Vlaamse Gewest. Deze registratie is noodzakelijk omdat het toezicht op de naleving van de wetgeving in de ruime zin veronderstelt dat men weet welke sportmakelaars actief zijn op de Vlaamse arbeidsmarkt. Alleen zo kan een betere bescherming van de rechten van de sportbeoefenaars die beroep doen op de diensten van sportmakelaars worden gewaarborgd. Wanneer sportmakelaars die reeds in een andere lidstaat geregistreerd zijn zich niet zouden moeten registreren in Vlaanderen, wordt deze doelstelling volledig uitgehold. Om deze redenen worden sportmakelaars – ongeacht of ze zich hier vestigen of niet – verplicht zich voorafgaand te registreren bij de administratie. Gelet op de verschillende doelstellingen en het gegeven dat het hier geen vergunningsplicht betreft, schendt de ontworpen regeling artikel 10, lid 3, van de Dienstenrichtlijn niet.

Verder uit de Raad van State haar bedenkingen omtrent de verplichting voor sportmakelaars om over een licentie of registratie bij de betrokken sportorganisatie te beschikken. Op deze wijze wordt een publiekrechtelijke regeling inzake arbeidsbemiddeling afhankelijk gemaakt van de voorwaarde dat de sportmakelaar beschikt over een voorafgaande licentie of registratie, die uitgaan van organisaties met een privaatrechtelijk statuut, waarvan de oprichting niet in alle gevallen is geregeld door de overheid en die door deze laatste niet zijn belast met een opdracht in die zin.

Door sportmakelaars te verplichten om over een voorafgaande licentie of registratie bij de betrokken sportorganisatie te beschikken, wordt inderdaad een verregaande autoriteit toegekend aan deze organisaties. De organisaties kunnen zelf de regels vastleggen voor het bekomen van een licentie of registratie, die via de decreetsbepaling kracht van wet hebben en waarvan de niet-naleving strafrechtelijk kan worden gesanctioneerd. Aangezien de sportorganisaties geen overheidsinstanties uitmaken, heeft de Vlaamse overheid hier geen vat op. Gelet op de bedenkingen in het advies van de Raad van State werd deze verplichting in voorliggend ontwerpdecreet dan ook geschrapt.

De Raad van State wijst in haar advies op artikel 14, 7) van de Dienstenrichtlijn, dat bepaalt dat de lidstaten de toegang tot de uitoefening van een dienstenactiviteit op hun grondgebied niet afhankelijk maken van de verplichting een waarborg te stellen bij een op hun grondgebied gevestigde dienstverrichter of instelling. Gelet op dit artikel, is het niet mogelijk te eisen dat de waarborg van vijftienduizend euro wordt volstort bij de Deposito- en Consignatiekas. Bovendien voorziet de ontworpen regeling niet in een regeling als voorzien in artikel 23, lid 2, eerste alinea, van de Dienstenrichtlijn, aangezien er niet wordt voorzien in de gelijkwaardigheid van een waarborg in een andere lidstaat die gelijkwaardig is of die, met betrekking tot het doel en de dekking die hij biedt wat het verzekerde risico, de verzekerde som, de maximale waarborg en de mogelijke uitzonderingen van de dekking betreft, in wezen vergelijkbaar is.

De verplichting tot het stellen van een waarborg werd herzien in het licht van de Dienstenrichtlijn. Om in overeenstemming te zijn met artikel 14, 7), en artikel 23, lid 2 werden de woorden "bij de Deposito- en consignatiekas" geschrapt, en werd

voorzien in de gelijkwaardigheid van een waarborg die werd volstort in een andere lidstaat.

De Raad van State merkt op dat het ontworpen artikel 20/12, §3, van het decreet van 10 december 2010 niet op adequate wijze de naleving van artikel 14, 6), van de Dienstenrichtlijn waarborgt. De ontworpen regeling sluit de betrokkenheid van bijvoorbeeld de eigenaar of aandeelhouder van een uitzendbureau of van een (vertegenwoordiger van een) sportmakelaar in de adviescommissie niet uit.

Gelet op deze bedenkingen van de Raad van State werd een wijziging aangebracht in het ontworpen artikel 20/12, § 3, van het decreet van 10 december 2010. De hoedanigheden van eigenaar en aandeelhouder van een privaat arbeidsbemiddelingsbureau of uitzendbureau werden toegevoegd aan de onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de adviescommissie.

Er dient echter te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van sportmakelaar tevens onder de noemer 'privaat arbeidsbemiddelingsbureau' valt. Zoals de definitie in het ontworpen onderdeel 12° van artikel 3 van het decreet van 10 december 2010 bepaalt, is een sportmakelaar "het bureau dat diensten van private arbeidsbemiddeling verricht voor potentiële betaalde sportbeoefenaars of voor rekening van werkgevers met het oog op het afsluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars". Om deze reden wordt de betrokkenheid van sportmakelaars wel degelijk uitgesloten en is het niet noodzakelijk om deze onverenigbaarheid expliciet te vermelden. Desalniettemin zal in de memorie van toelichting worden verduidelijkt dat onder de noemer 'privaat arbeidsbemiddelingsbureau' tevens de hoedanigheid van sportmakelaar dient te worden begrepen.

9. Gelet op het advies van de Raad van State worden de woorden "met redenen omkleed" in het ontworpen artikel 20/8 van het decreet van 10 december 2010 weggelaten.

10. Op vraag van het advies van de Raad van State, werd in het ontworpen artikel 20/10 van het decreet van 10 december 2010 uitdrukkelijk bepaald dat indien de Vlaamse Regering de sportmakelaar geen toestemming verleent tot het verder uitvoeren van de lopende overeenkomsten, de sportmakelaar zijn activiteiten onmiddellijk dient stop te zetten.

B. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Dit artikel heeft betrekking op een gemeenschapsaangelegenheid.

Dit artikel machtigt de Vlaamse Regering om het opleidingschequestelsel dat voorziet in toekenning van een financiële tegemoetkoming (cheque) voor werknemers die een opleiding volgen die gericht is op hun levenslange en duurzame inschakeling op de arbeidsmarkt, van VDAB naar DWSE over te hevelen. De opleidingscheque is een instrument waarmee een werknemer een tegemoetkoming krijgt in de kost van een opleiding die hij volgt om zijn positie op de arbeidsmarkt te verstevigen. De Vlaamse Regering wordt krachtens dit artikel gemachtigd om de nadere voorwaarden en modaliteiten gericht op de inrichting van een opleidingschequestelsel te bepalen.

Artikel 3

De afdeling Vlaamse Sociale Inspectie van het Departement Werk en Sociale Economie wordt via dit artikel bevoegd voor de controle en het toezicht op de opleidingscheques voor werknemers. Via artikel 5, 2° van het ontwerp wordt deze bevoegdheid ook in het Vlaams Inspectiedecreet opgenomen (zie punt 60°).

Artikel 4

De interne reorganisatie van het Departement Werk en Sociale Economie per 1 januari 2018 heeft geleid tot een bestuurlijke verandering van de inspectiediensten. De afdeling Toezicht en Handhaving werd omgevormd tot de afdeling Vlaamse Sociale Inspectie.

Voorliggend voorstel heeft tot doel het risico op nietigheden wegens vormgebreken bij het sanctionerend optreden van het inspectiekorps van het Departement Werk en Sociale Economie te vermijden. Bij niet-aanname van het voorstel kan dit risico leiden tot een financiële impact op vlak van zowel de begrotingsinkomsten (gederfde inkomsten) als -uitgaven (inefficiënt optreden) voor het Vlaamse Gewest.

Artikel 5

Dit artikel past enerzijds het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht aan de gewijzigde wetgeving aan en bepaalt anderzijds het regelgevende kader voor de inspectiebevoegdheid van de afdeling Vlaamse Sociale Inspectie voor de opleidingscheques voor werknemers.

Artikel 6

Zie artikel 4. Daarnaast wordt in artikel 3,13° van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht een definitie opgenomen van subsidie.

Artikel 7

De Vlaamse Sociale Inspectie is belast met het toezicht en de controle op naleving van de reglementering van het beleidsdomen Werk en Sociale Economie.

De opdracht van de Vlaamse Sociale Inspectie bestaat er derhalve in er voor te zorgen dat de reglementering wordt nageleefd en dat eventuele inbreuken worden rechtgezet of zo nodig worden voorkomen.

Hiervoor kunnen de sociaalrechtelijke inspecteurs een scala aan bevoegdheden gebruiken die zijn opgesomd in artikel 6 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht.

Deze opdracht houdt evenzeer in dat personen (natuurlijke personen, privaats- en publiekrechtelijke personen of feitelijke verenigingen) die ten onrechte subsidies hebben verkregen, deze terugbetalen.

In het ontwerpartikel wordt voorgesteld om de bevoegdheid van de sociaalrechtelijke inspecteurs (formeel) uit te breiden zodat deze aan de personen die ten onrechte een subsidie hebben verkregen, een 'minnelijk voorstel' tot terugbetaling van deze subsidie kunnen formuleren. Het gaat om een juridische verankering van een bevoegdheid, waarvan werd aangenomen dat deze onder het huidige artikel 6, § 1, 3° van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht was vervat. Deze verankering dient om eventuele juridische betwistingen uit te sluiten.

Het doel van deze bevoegdheid is zorgen dat ten onrechte verkregen subsidies worden terugbetaald.

De rechtsonderhorige heeft de keuze om op het minnelijk voorstel van de sociaalrechtelijk inspecteur al dan niet in te gaan.

Indien een rechtsonderhorige op het voorstel ingaat, zal de Vlaamse overheid de ten onrechte verkregen subsidies sneller kunnen recupereren en kunnen eventuele dure en tijdrovende juridische procedures worden vermeden.

Anderzijds zullen zowel de rechtsonderhorige als de Vlaamse overheid op juridische kosten kunnen besparen.

Wenst een rechtsonderhorige niet op het voorstel in te gaan, zullen de normale juridische middelen worden uitgeput om de ten onrechte verkregen subsidies te recupereren.

Artikel 8

In het verleden had de sociaalrechtelijk inspecteur reeds de mogelijkheid om roerende goederen in beslag te nemen of te verzegelen. Dit wordt nu uitgebreid naar de onroerende goederen. Op deze manier wordt het decreet Sociaalrechtelijk toezicht en het Sociaal Strafwetboek zo goed mogelijk op elkaar afgestemd.

Indien het gevaar bestaat dat de inbreuken worden voortgezet of nieuwe inbreuken worden gepleegd zolang de onroerende goederen niet zijn verzegeld, dient de sociaalrechtelijk inspecteur over deze mogelijkheid te beschikken.

Artikel 9

Het taaldecreet van 19 juli 1973 verplicht het gebruik van het Nederlands in de sociale betrekkingen tussen werkgever en werknemer alsmede voor de wettelijk voorgeschreven akten en bescheiden van de onderneming en voor alle documenten die bestemd zijn voor het personeel wanneer de exploitatiezetel zich in Vlaanderen bevindt. Naast het eventueel weerhouden van een inbreuk op het taaldecreet kan de sociaalrechtelijk inspecteur, wanneer dit nodig is voor het onderzoek, een vertaling in het Nederlands eisen wanneer sociale gegevens of om het even welke andere gegevens die ingevolge de regelgeving moeten worden opgemaakt, bijgehouden, of bewaard, zelfs als de sociaalrechtelijke inspecteurs niet zijn belast met het toezicht op die regelgeving, in een andere taal dan het Nederlands zijn opgesteld. Op deze manier wordt het decreet Sociaalrechtelijk toezicht en het Sociaal Strafwetboek zo goed mogelijk op elkaar afgestemd.

Artikel 10

Zie artikel 4

Artikel 11

Zie artikel 4

Artikel 12

Om fraude bij de sportmakelaars tegen te gaan, maar ook om betaalde sportbeoefenaars beter te kunnen beschermen, worden bijkomende inbreuken en sancties ingevoerd.

In concreto worden inbreuken ingevoerd:

- voor de personen die een bureau als sportmakelaar uitbaten zonder voorafgaandelijk geregistreerd te zijn;

- voor de sportmakelaars die samenwerken met niet-geregistreerde sportmakelaars;
- voor de sportmakelaars die na de schorsing of intrekking van de registratie nog bemiddelingsopdrachten uitvoeren;
- voor de werkgevers (sportclubs) die wetens en willens samenwerken met niet-geregistreerde sportmakelaars.

Voor de sanctionering van de inbreuken wordt verder gebouwd op de negen clusters van inbreuken van het decreet van 24 april 2015 houdende diverse bepalingen inzake de implementatie van de zesde staatshervorming in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie. De clusters omvatten vier strafrechtelijke niveaus en vijf niveaus van administratieve geldboeten.

Inbreuken	Strafr.				Adm. Geldboete				
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
Artikel 20									
15° het bureau dat gebruik maakt van middelen, mechanismen of lijsten om vissers te verhinderen werk te vinden.	X					X			
Artikel 12 en 21									
20° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden, die een bureau als sportmakelaar uitbaten dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is;		X					X		
21° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden, die voor de arbeidsbemiddeling met het oog op het afsluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars samenwerken met een bureau dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is;		X					X		
22° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de schorsing of intrekking van de registratie nog activiteiten als sportmakelaar uitoefenen;		X					X		
23° de werkgever die voor de arbeidsbemiddeling met het oog op het afsluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars wetens en willens een beroep doet op een bureau dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is.		X					X		

- (1) strafrechtelijke geldboete van 50 tot 500 euro (artikel 20)
- (2) strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro en/of gevangenisstraf van 8 dagen tot een jaar (artikel 21)
- (3) strafrechtelijke geldboete van 250 tot 2500 euro en/of gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar
- (4) strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro en/of gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar
- (5) administratieve geldboete van 50 tot 500 euro
- (6) administratieve geldboete van 100 tot 1000 euro (artikel 20)
- (7) administratieve geldboete van 250 tot 2500 euro (artikel 12)
- (8) administratieve geldboete van 500 tot 5000 euro
- (9) administratieve geldboete van 1800 tot 18000 euro

Artikel 13

Op vraag van het Openbaar Ministerie wordt de termijn tot instelling van strafvervolgning uitgebreid van 4 naar 6 maanden. Op deze manier wordt het decreet Sociaalrechtelijk toezicht en het Sociaal Strafwetboek zo goed mogelijk op elkaar afgestemd.

De overtreder verkrijgt de mogelijkheid om mondeling of schriftelijk verweer in te dienen. In de bestaande formulering wordt op de eerste plaats een mondeling onderhoud gepland, en wordt het schriftelijk verweer als alternatief aangeboden. Beide verweermiddelen zijn echter evenwaardig en worden in de nieuwe formulering op dezelfde hoogte geplaatst. De nieuwe formulering kan geen vermoeden wekken dat een voorkeur gegeven wordt aan mondeling verweer. De keuze ligt volledig bij de overtreder.

Wanneer een aangetekende zending niet afgehaald wordt, heeft de administratie de mogelijkheid om bij gewone brief, ter informatie, een tweede uitnodiging te sturen. Deze praktijk wordt in het derde lid van paragraaf 2 verankerd. In voorkomend geval kan de termijn om verweermiddelen in te dienen of inzage te verkrijgen in het dossier eenmalig met dertig dagen verlengd worden.

Naast de mogelijkheid tot inzage in het dossier, wordt uitdrukkelijk de mogelijkheid vermeld om een elektronisch afschrift te verkrijgen. Deze wijziging komt tegemoet aan de actuele praktijk van elektronische informatie-uitwisseling.

De aanduiding doorheen artikel 17 van "het opleidingscentrum, de werkgever en, in voorkomend geval, de gebruiker" wordt in meer algemene bewoordingen vervangen door "de overtreder". Dit verhoogt de leesbaarheid en maakt de bepaling mede van toepassing op nieuwe inbreuken die ruimer van toepassing zijn op "iedere persoon" of op "het bureau".

Artikel 14

Zie artikel 2. Dit artikel hevelt de bevoegdheid voor opleidingscheques over van VDAB naar het departement WSE. Daarnaast machtigt het de Vlaamse Regering om de in het kader van de zesde staatshervorming geregionaliseerde bevoegdheid 'terugbetaling van outplacementkosten aan bedrijven in herstructurering' uit te werken en legt de uitvoering ervan bij de VDAB.

Artikel 15

In artikel 22/3 van het VDAB-decreet wordt een wijziging aangebracht die VDAB in staat stelt om Mijn Loopbaan te hanteren als communicatiekanaal bij het versturen van (elektronische) communicatie die rechtsgevolgen heeft voor de werkzoekende.

Artikel 16

De benaming van de "adviescommissie voor uitzendactiviteiten en arbeidsbemiddeling" in punt 7° wordt gewijzigd naar "de adviescommissie voor uitzendactiviteiten en activiteiten voor sportmakelaars, vermeld in artikel 20/13".

Deze wijziging werd doorgevoerd om te beantwoorden aan de bevoegdheid die die adviescommissie krijgt naar aanleiding van de invoering van een registratieverplichting voor sportmakelaars, namelijk het verlenen van advies aan de Vlaamse Regering inzake de schorsing en de intrekking van de registratie van sportmakelaars.

In punt 8° wordt "het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie, opgericht bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 oktober 2005" vervangen door "het Departement Werk en Sociale Economie van het Vlaams ministerie van Werk en Sociale Economie".

Het begrip "sportmakelaar" en "visser" worden ingevoerd in respectievelijk punt 12° en punt 13° om een vlottere lezing van het decreet te waarborgen.

Artikel 17

De bepaling van artikel 5, 6° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling refereert naar het bestaand juridisch kader van het Verdrag betreffende maritieme arbeid 2006.

Door een verwijzing naar de bepalingen van het Verdrag maritieme arbeid 2006 op te nemen in artikel 5 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, behoren de bepalingen van voornoemd Verdrag tot de algemene voorwaarden waaraan een bureau dat diensten van private arbeidsbemiddeling verricht moet voldoen.

De verwijzing naar Verdrag nr. 9 op de arbeidsbemiddeling van de zeelieden, aangenomen op 10 juli 1920 door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie, en goedgekeurd bij de wet van 6 september 1924 wordt vervangen, aangezien dit verdrag wordt herzien door het Verdrag Maritieme Arbeid 2006.

De bepaling in het nieuwe punt 26° voorziet in de omzetting van artikel 20, derde lid, a) van Richtlijn 2017/159 van de Raad van 19 december 2016 tot uitvoering van de op 21 mei 2012 door het Algemeen Comité van de landbouwcoöperaties van de Europese Unie (COGECA), de Europese Federatie van vervoerswerknemers (ETF) en de Vereniging van de nationale organisaties van visserijondernemingen in de Europese Unie (Europêche) gesloten Overeenkomst betreffende de uitvoering van het Verdrag betreffende werk in de visserijsector van de Internationale Arbeidsorganisatie uit 2007, dat bepaalt dat particuliere arbeidsmarkt bureaus geen gebruik mogen maken van middelen, mechanismen of lijsten om vissers te verhinderen werk te vinden.

Deze voorwaarde is momenteel niet voorzien in de Vlaamse regelgeving private arbeidsbemiddeling. Door deze bepaling op te nemen in een nieuw punt 26°, behoort deze voorwaarde tot de algemene voorwaarden waaraan een bureau dat diensten van private arbeidsbemiddeling verricht moet voldoen.

Artikel 18

Zie artikel 4

Artikel 19

Dit artikel voorziet in de invoering van een nieuw hoofdstuk: "Hoofdstuk 3/1. Voorwaarden inzake de activiteiten van sportmakelaars".

Met het oog op de bescherming van betaalde sportbeoefenaars en het verhogen van de transparantie van de markt voor sportmakelaars zodat fraude kan worden tegengegaan, worden bijkomende voorwaarden opgelegd voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars of voor rekening van werkgevers met het oog op het afsluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars.

Afdeling 1 van dit hoofdstuk behandelt de voorwaarden tot registratie als sportmakelaar.

Paragraaf 1 van artikel 20/1 onderwerpt de sportmakelaar aan een voorafgaande registratieplicht voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars of voor rekening van werkgevers met het oog op het afsluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars. Het doel van deze bepaling is dat een sportmakelaar voortaan niet meer in staat is om deze diensten aan te bieden, indien hij daarvoor niet is geregistreerd.

Door de invoering van een registratieverplichting voor sportmakelaars weet men welke sportmakelaars actief zijn in het Vlaams Gewest. Zo is het mogelijk om een beter zicht te hebben op de werking van de sportmakelaars en zal de transparantie op de markt worden verhoogd.

Paragraaf 2 behandelt de voorwaarden die bijkomend worden opgelegd aan sportmakelaars.

Overeenkomstig punt 1° mag een sportmakelaar geen sociale of fiscale schulden hebben. Het begrip schulden dient hier heel breed geïnterpreteerd te worden en omvat zowel belastingen, bijdragen, boeten of intresten. Bovendien mogen er geen bijdragen, boeten of interesten verschuldigd zijn aan het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen.

Punt 2° is maar van toepassing voor zover de niet-geregistreeerde sportmakelaar diensten van private arbeidsbemiddeling met het oog op het afsluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars verricht in het Vlaamse Gewest.

Het doel van punt 3° is dat de betaalde sportbeoefenaar kennis heeft van het feit dat de sportmakelaar al dan niet geregistreerd is. Het toepassingsgebied van deze bepaling is erg ruim en geldt voor alle officiële externe documenten en communicatie van de sportmakelaar, zoals: overeenkomsten, offertes, briefwisseling, mails, advertenties,...

Punt 4° werd opgenomen ter bescherming van de betaalde sportbeoefenaar.

Punt 5° verplicht de sportmakelaar een waarborgsom te storten, zoals bepaald in artikel 20/2.

Overeenkomstig artikel 20/2 is de sportmakelaar verplicht een waarborgsom van vijftienduizend euro te storten bij een kredietinstelling of verzekeraar.

Door het invoeren van deze verplichting zal de professionalisering van de sportmakelaars worden verhoogd, evenals de kredietwaardigheid en de betrouwbaarheid.

De waarborg dient als borg in geval van wanbetaling bij boetes die aan de sportmakelaar worden opgelegd naar aanleiding van inbreuken tegen de bepalingen van het decreet. Deze waarborg biedt schuldeisers bovendien de garantie dat de sportmakelaar over het nodige kapitaal beschikt.

Het bedrag blijft geblokkeerd gedurende de gehele periode van de registratie.

De Vlaamse Regering bepaalt wat er gebeurt met de borgsom in geval:

- de sportmakelaar de activiteiten van arbeidsbemiddeling voor betaalde sportbeoefenaars vrijwillig stopzet;
- de sportmakelaar failliet gaat;
- de registratie van de sportmakelaar wordt ingetrokken;
- de sportmakelaar achterstallige belastingen of achterstallige bijdragen verschuldigd is aan een instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen, en/of achterstallige bijdragen verschuldigd is aan het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen.

Gelet op artikel 23, lid 2, van de Dienstenrichtlijn wordt in paragraaf 2 voorzien in de gelijkwaardigheid van de waarborg die werd volstort in een andere lidstaat en die, met betrekking tot het doel en de dekking die hij biedt wat het verzekerde risico, de verzekerde som, de maximale waarborg en de mogelijke uitzonderingen van de dekking betreft, in wezen vergelijkbaar is. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de gelijkwaardigheid van buitenlandse waarborgen.

Artikel 20/3 bepaalt dat voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling voor minderjarige sportbeoefenaars, de sportmakelaar aan een aantal bijkomende voorwaarden dient te voldoen.

Deze bepalingen beogen een bijkomende bescherming voor minderjarige sportbeoefenaars, aangezien zij omwille van hun jeugdigheid en onervarenheid extra gevoelig zijn voor misbruik door sportmakelaars.

Punt 1° voert het verbod in voor de sportmakelaar om sportbeoefenaars jonger dan vijftien jaar direct of indirect te benaderen, met het oog op het afsluiten van een overeenkomst voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars. Onder indirecte benadering valt tevens het benaderen van de ouders of voogd van de sportbeoefenaar jonger dan vijftien jaar met het oog op het afsluiten van een overeenkomst voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars.

Een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars kan, overeenkomstig artikel 6 van de wet van 24 februari 1978 betreffende de arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars, maar ten vroegste geldig worden afgesloten vanaf

het einde van de voltijdse leerplicht. De leerplicht is voltijds totdat de leeftijd van 15 jaar is bereikt, op voorwaarde dat tenminste de eerste twee leerjaren van het secundair onderwijs werden doorlopen. De voltijdse leerplicht eindigt in ieder geval op de leeftijd van 16 jaar. Overeenkomstig artikel 1 van het Koninklijk Besluit van 18 juli 2001 tot vaststelling, voor de uitoefening van bepaalde sporttakken, van de minimumleeftijd die vereist is om een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars te kunnen aangaan, is de minimumleeftijd van de sportbeoefenaar in de sporttakken van het basketbal, het volleybal en het wielrennen vastgelegd op 16 jaar indien de overeenkomst prestaties voorziet van maximum 80 uren per maand of 18 jaar indien meer dan 80 uren prestaties per maand voorzien zijn.

Om deze reden wordt de leeftijdsgrens van de sportbeoefenaar in dit punt vastgelegd op vijftien jaar.

De invoering van deze bepaling zorgt ervoor dat elke overeenkomst voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling die door een sportmakelaar werd afgesloten met een sportbeoefenaar jonger dan 15 jaar, nietig is.

Punt 2° betreft het verbod voor de sportmakelaar om een vergoeding te vragen bij het bemiddelen van minderjarige sportbeoefenaars.

Deze bepaling wordt voorzien voor voetbalmakelaars in voorschrift 7.8 van de "Regulations on Working with Intermediaries" van de Fédération Internationale de Football Association (FIFA).

Ten einde de minderjarige sportbeoefenaars in alle sporttakken beter tegen misbruiken te beschermen, wordt deze bepaling in het decreet opgenomen.

Deze verplichtingen gelden zowel voor de sportmakelaars die zich wensen te vestigen in het Vlaamse Gewest, als voor de sportmakelaars die tijdelijke grensoverschrijdende diensten willen verlenen. Gezien de dienstverlening op een eenvoudige manier zonder vestiging kan worden geleverd, is het voor de bescherming van de rechten van de minderjarigen noodzakelijk en evenredig om dezelfde waarborg te bieden bij elke dienstverlening ongeacht de vestiging.

Afdeling 2 behandelt de voorafgaande registratie als sportmakelaar.

Artikel 20/4 bepaalt dat de sportmakelaar zich dient te registreren bij het Departement Werk en Sociale Economie.

Artikel 20/5 bepaalt dat de registratie geldt voor onbepaalde duur.

Artikel 20/6 bepaalt dat de nadere regels met betrekking tot de registratieprocedure worden bepaald door de Vlaamse Regering. Om de administratieve lasten niet onnodig te verhogen is het van belang dat deze registratie via elektronische weg kan gebeuren.

Artikel 20/7 verleent de Vlaamse Regering de bevoegdheid om de gegevens te bepalen die kunnen worden uitgewisseld tussen de administratie en de sportorganisaties die een licentie als sportmakelaar uitvaardigen of waarbij een

sportmakelaar zich als sportmakelaar kan registreren. Het doel van deze bepaling is om een gegevensuitwisseling tot stand te brengen tussen het Departement Werk en Sociale Economie en deze sportorganisaties om een betere controle op de activiteiten te waarborgen. Wanneer op het niveau van de sportorganisaties wordt vastgesteld dat een sportmakelaar geen licentie verkrijgt of dat er sancties worden opgelegd omdat zijn activiteiten niet in overeenstemming zijn met de betrokken regelgeving, zal het Departement hier snel van op de hoogte kunnen worden gebracht, en eventueel de nodige stappen kunnen ondernemen met betrekking tot de registratie bij het Departement.

Afdeling 3 behandelt de schorsing of intrekking van de registratie.

Artikel 20/8 bepaalt de gevallen waarin de registratie kan worden geschorst of ingetrokken.

Om zich te registreren dient de sportmakelaar te voldoen aan de voorwaarden van het decreet, en moet hij daar vanzelfsprekend ook aan blijven voldoen. Wanneer dit niet het geval is komen de rechten van de betaalde sportbeoefenaars of de werkgevers in het gedrang en/of worden de normale concurrentievoorwaarden geschaad. Om deze redenen krijgt de Vlaamse Regering de bevoegdheid om de registratie te schorsen of in te trekken.

Voorafgaand aan de schorsing of intrekking moet het advies van de adviescommissie worden ingewonnen en moet de mogelijkheid geboden worden aan de sportmakelaar om gehoord te worden, zodat er, rekening houdend met alle omstandigheden van de zaak, een gemotiveerde en objectieve beslissing kan worden genomen.

De Vlaamse regering bepaalt de hoor- en oproepprocedure.

Artikel 20/9 bepaalt dat een beslissing tot schorsing of intrekking van de registratie met redenen omkleed ter kennis wordt gebracht van de sportmakelaar.

Artikel 20/10 bepaalt dat de voorzitter van de adviescommissie de feiten die aanleiding kunnen geven tot de schorsing of intrekking van de registratie, kan melden aan de afdeling Vlaamse Sociale Inspectie van het Departement Werk en Sociale Economie.

Overeenkomstig artikel 20/11 is de geregistreerde sportmakelaar vanaf de dag waarop de schorsing of intrekking van de registratie van kracht wordt, niet langer bevoegd om activiteiten voor sportmakelaars te verrichten.

De Vlaamse Regering kan, na advies van de adviescommissie en in het belang van de betaalde sportbeoefenaar, de sportmakelaar wel de toestemming verlenen om de lopende overeenkomsten uit te voeren. Deze lopende overeenkomsten mogen een maximumduur van zes maanden hebben, zonder dat de overeenkomst kan worden gewijzigd, hernieuwd of verlengd.

Art 20/12 bepaalt dat de registratie kan worden geschrapt wanneer een sportmakelaar zijn activiteiten definitief stopzet. Deze bepaling heeft als doel 'slapende' registraties te voorkomen.

Artikel 20

Gelet op de nieuwe bevoegdheid van de adviescommissie om de Vlaamse Regering advies te verlenen inzake de schorsing en de intrekking van de registratie van sportmakelaars, kan afdeling 4 niet langer onder "hoofdstuk 3. Voorwaarden inzake uitzendactiviteiten" vallen.

Om deze reden voorziet dit artikel in de vervanging van afdeling 4, dat bestaat uit artikel 20, door een nieuw hoofdstuk, "hoofdstuk 3/2: Adviescommissie voor uitzendactiviteiten en activiteiten voor sportmakelaars".

Artikel 20/13 bepaalt dat de bevoegdheid van de adviescommissie tweeledig is: Punt 1° betreft de bevoegdheid van de adviescommissie uit het oorspronkelijke artikel 20 om advies te verlenen inzake de aanvraag van de erkenning, de hernieuwing, de vervanging, de omzetting en de intrekking van de erkenning van het uitzendbureau.

Punt 2° verleent de adviescommissie de bevoegdheid om advies te verlenen inzake de schorsing en de intrekking van de registratie van sportmakelaars.

De Vlaamse Regering kan de opdrachten van de adviescommissie uitbreiden.

Paragraaf 2 betreft de samenstelling van de adviescommissie. Er zal slechts één vertegenwoordiger van het Departement Werk en Sociale Economie zetelen in de adviescommissie. Daarnaast zal een vertegenwoordiger van het Agentschap Sport Vlaanderen worden benoemd.

Er wordt een tweede lid toegevoegd dat bepaalt dat de adviescommissie zich bovendien kan laten bijstaan door een deskundige op het gebied van de regelgeving omtrent sportmakelaars die onafhankelijk is van enerzijds de organisaties die in de adviescommissie vertegenwoordigd zijn en anderzijds de bureaus.

Het derde, vierde en vijfde lid blijven ongewijzigd ten opzichte van de oorspronkelijke bepalingen in artikel 20.

In paragraaf 3 worden de onverenigbaarheid inzake het mandaat van lid van de adviescommissie en de hoedanigheid van eigenaar of aandeelhouder van een privaat arbeidsbemiddelingsbureau of uitzendbureau toegevoegd. Hier dient te worden benadrukt dat de hoedanigheid van sportmakelaar eveneens onder de noemer 'privaat arbeidsbemiddelingsbureau' valt, en bijgevolg onverenigbaar is met het mandaat van lid van de adviescommissie.

In paragraaf 4 wordt de naamswijziging van de inspectiedienst doorgevoerd. Afdeling Toezicht en Handhaving wordt daarmee Afdeling Vlaamse Sociale Inspectie.

Artikel 21

In artikel 23 van het decreet, wordt in punt 2° de verwijzing naar Verdrag nr. 9 op de arbeidsbemiddeling van de zeelieden, aangenomen op 10 juli 1920 door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie, en goedgekeurd bij de wet van 6 september 1924 vervangen, aangezien dit verdrag wordt herzien door het Verdrag Maritieme Arbeid 2006.

Om het gebruik van middelen, mechanismen of lijsten om vissers te verhinderen werk te vinden, wordt een bijkomende inbreuk en sanctie toegevoegd. Zie hiervoor artikel 12.

Artikel 22

Zie artikel 12

Artikel 23

De bepalingen betreffende het stelsel voor opleidingscheques voor werknemers treden in werking op 1 september 2019, net zoals de maatregelen Vlaams opleidingsverlof en Vlaams opleidingskrediet. De drie opleidingsincentives zijn immers onderling sterk verweven.

De bepalingen betreffende de invoering van een registratieplicht voor sportmakelaars treden in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum. Zo wordt vermeden dat de registratieverplichting in werking treedt vooraleer de bepalingen omtrent de procedure tot registratie en tot intrekking en schorsing van de registratie zijn ingevoerd in het besluit van 10 december 2010 tot uitvoering van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling. Het is de doelstelling om deze bepalingen in werking te laten treden op 1 juni 2019.

De overige bepalingen treden in werking op 1 april 2019.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,
Philippe MUYTERS